

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Ja, dér kan man se, hvor forskelligt vi kan se på tingene. Jeg synes, udenrigsministerens tale var strålende krystalklar, og at det ikke var noget vås. Jeg synes, det var helt klart, hvad han sagde. Han sagde: regeringen har ikke godkendt det, som er nedlagt i dagsordenen af 3. maj. Det gjorde regeringen ikke dengang, derfor stemte regeringspartierne ikke for dagsordenen. Regeringspartierne mener åbenbart ikke, situationen er så meget ændret, at man i dag har skiftet mening og vil godkende selve indholdet i den dagsorden. Det synes jeg var meget klar tale.

Samtidig må regeringen naturligvis erkende, at den er nødt til at arbejde for eller i overensstemmelse – for nu lige at bruge det udtryk – med dagsordenen. Det er regeringen nødt til at erkende, ellers ville det komme til en alvorlig krise, forfatningsretligt, eller hvad ved jeg.

Men der må så heri ligge, at regeringen arbejder noget halvhjertet for det. Det er det signal, jeg mener der er sendt ud: at regeringen på den ene side erkender, at den må arbejde i overensstemmelse med dagsordenen af 3. maj, men på den anden side fastholder, også nu her i december måned, at den ikke godkender indholdet i dagsordenen, lige så lidt som den godkendte det den 3. maj. Det synes jeg da egentlig er klart nok.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, det er ganske utroligt, hvad socialdemokratiet lader sig byde i denne sag. Det, regeringen har sagt her for et øjeblik siden ganske klart og umisforståeligt, er, at forhandlingerne ud fra Dyvigrapporten skal ende med et resultat, som er ringere end 3. maj-dagsordenen. 3. maj-dagsordenen indeholder en masse problemer. Det kan da ikke være meningen, at disse forhandlinger på forhånd ligger inden for en ramme, der endog fører til en svækkelse af 3. maj-dagsordenen. Dette er udenrigsministerens signal.

Socialdemokratiet burde erkende det og se i øjnene, at der ikke kan gennemføres nogen forbedringer, men kun forringelser på det grundlag. Regeringens udgangspunkt er noget, der er værre end 3. maj-dagsordenen.

Socialdemokratiets udgangspunkt i forhold til socialdemokratiets kongresbeslutninger burde være noget, som er bedre end 3. maj-dagsordenen. Dette kan simpelt hen ikke hænge sammen. Hvorfor lader man sig så trække længere og længere ud i denne sump? Hvorfor erkender man ikke, at man ikke med denne regering kan samarbejde om noget som helst, som fører hen mod den socialdemokratiske kongres' beslutninger, men kun om noget, som fører længere og længere væk fra den socialdemokratiske kongres' beslutninger? Tingene er sat krystalklart op i dag. Jeg synes ikke, at socialdemokratiet kan være bekendt ikke at give et klart svar på, hvad det er, der er det grundlæggende problem i dette her. Jeg synes, hr. Anker Jørgensen skulle gå op og sige til regeringen, at dette her lader man sig ikke byde.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg forstår slet ikke den store overraskelse over den beskrivelse, jeg giver af regeringens holdning til 3. maj-dagsordenen, for nøjagtig den samme forklaring gav jeg jo, da vi havde debatten her den 1. november, og netop det var begrundelsen for, at vi 1. november ikke kunne stemme for den dagsorden, der var fremsat dengang. Og der er altså den samme begrundelse for, at vi ikke kan det i dag, så der er ikke noget nyt dér. Vi godkender, at et flertal vedtog den dagsorden, men vore advarsler imod de synspunkter, der var i den, består naturligvis i dag, og det er dem, vi skal diskutere bl.a. på grundlag af Dyvigrapporten.

Jeg ved ikke, om det er tilladt at reklame-re fra folketingets talerstol, hr. formand, specielt nu, hvor der er TV på, men jeg vil da gerne oplyse til de mange, der er kede af, at oplaget er udsolgt, at vi kommer med et nyt stort oplag til en billig penge allerede i næste uge. Så kan den købes igen.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg vil gerne en gang til sige, at jeg er meget ked af, at statsministeren ikke er til stede. Jeg kan godt forstå, at statsministeren ikke lige kan være her på det tidspunkt, hvor sådan en debat, skal vi sige tilspidses, men måske kunne statsministeren godt have sørget for at være kommet til stede nu, når statsmi-